

И. Наистинж, мамо; но какъ ще ги накаже?

М. Поучава ны книга-та, койѣто ни даде Богъ, че, ако го не обычае, нито слушае, не можемъ никога да идемъ на Небо-то, за да сме щастливи заедно съ него.

Небо-то е толкова добро мѣсто, и сичкы-ти му жители толкова сж добри и обычатъ единъ другыго, щото лжкави-ти человѣци не могатъ да иджтъ тамъ. Не само они исти-ти не могатъ да сж щастливи тамъ, но и щастливы-ты щѣхж да направятъ нещастливы.

И. Гдѣ ще иджтъ зли-ти, мамо?

М. Ако продължаватъ да сж лжкави, и не ся отмахнжтъ отъ лжкавство-то си, нито ся покажтж, нито ся молятъ Богу да ги прости, и да имъ помогне да станжтъ добри, нито они сами ся трудятъ да станжтъ добри, и да правятъ добро: ако не правятъ сичкы-ты тыя, то като умржтъ, души-ти имъ ще иджтъ на най лошо мѣсто, което ся казува мжка. Тамъ сж сичкы-ти лжкави и зли, които не обычатъ Бога, нито единъ другыго: тамъ, както ни казува Богъ въ книгж-тж си, сж онія, които го не обычатъ и не слушатъ. Такыва ще иджтъ въ вѣчнж-тж мжкж.

И. О, мамо, надѣвамъ ся да не отидж тамъ, защото ще ся трудж да обычамъ, и да слушамъ Бога, и да го слушамъ за да отидж като умрж на Небо-то, и да съмъ тамъ добръ, и щастливъ вѣчно.

М. Дано да тя земе тамъ Богъ, сыне! Но